

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 299/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Advokátska kancelária SLÚKA a partneri, s.r.o.**, Hviezdoslavova 478/41, Spišská Nová Ves, proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. KK-1T/226/2012-204 zo 14. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy označeným uznesením Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) o náhrade trov obhajoby. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej finančné zadost'účinenie 1 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého uznesenia vyplýva, že opatrením Okresného súdu Kežmarok z 27. septembra 2012 bol JUDr. Martin Slúka (ďalej len „advokát“) ustanovený z dôvodu povinnej obhajoby za obhajcu obvinenému v konaní proti ušlému. Sťažovateľka, zastúpená advokátom, si 12. marca 2024 uplatnila trovy obhajoby. Vyšší súdny úradník okresného súdu uznesením zo 17. apríla 2024 priznal sťažovateľke trovy obhajoby (a to odmenu za 5 úkonov právnej služby, náhradu výdavkov a náhradu za stratu času) vo výške 572,15 eur. Sťažovateľke nepriznal daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), pretože išlo o úkony, ktoré boli uskutočnené v roku 2012, keďže považoval za preukázané, že sťažovateľka je platiteľom DPH od 15. októbra 2017.

3. Sudca okresného súdu na základe podanej sťažnosti sťažovateľky napadnutým uznesením zamietol jej sťažnosť ako nedôvodnú s odôvodnením, že vyčíslenie priznaných trov konania bolo správne a riadne zdôvodnené. Podľa okresného súdu v čase vyúčtovaných úkonov, teda v čase poskytovania služieb právnej pomoci, advokát nevykonával slobodné povolanie v rámci advokátskej kancelárie ako právnickej osoby. Advokát sťažovateľky nepreukázal, že bol platiteľom DPH v čase uskutočnenia úkonov či poskytnutia služby, kedy vznikla daňová povinnosť. Na základe predloženého osvedčenia bolo zrejmé, že platiteľom DPH je sťažovateľka od 15. októbra 2017.

4. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru napadnutým uznesením z dôvodu, že okresný súd jej nepriznal sumu DPH 131,59 eur, pričom tento jej nárok vyplýva zo zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, keďže sťažovateľka je platiteľom DPH.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015). Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľky uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (napr. III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016, IV. ÚS 49/2022). V dôvodoch ústavnej sťažnosti sa majú prejavovať podstatné vecné námietky korešpondujúce s jednotlivými namietanými porušeniami základných práv alebo slobôd.

8. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou

medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021).

9. Ústavný súd konštatuje, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktoré je totožné s argumentáciou v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, je nedostatočné a príliš všeobecné. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv z dôvodu, že jej nebola priznaná suma DPH. V ústavnej sťažnosti však úplne absentuje ústavnoprávne relevantná argumentácia, na základe ktorej možno konštatovať existenciu ústavne relevantnej súvislosti medzi napadnutým uznesením okresného súdu a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv podľa ústavy a dohovoru.

10. Rozsah nedostatkov odôvodnenia ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týkalo najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (nedostatočného odôvodnenia), teda podstaty ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019, II. ÚS 520/2023).

11. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu